

EDITORIAL

Coherencia

Ya ha segut molt comentat el discurs de premsa de possessio del nou rei **Felip**; en particular, ha rebut tota classe de critiques l'agravi que ha suposat que ignorara la llengua valenciana en fer referencia a les que se parlen en **Espanya**. Tambe ha rebut critiques la falta de sensibilitat demostrada al programar el dia de la seua proclamacio en l'aniversari de la destruccio de **Xativa** pel seu antepassat, **Felip V**.

Pero, al cap i a la fi, ¿totes estes critiques no son injustes? Si nos passem el temps clamant contra l'incoherencia dels nostres representants publics, ¿per qué nos queixem del nou rei que no fa sino donar mostres d'una absoluta **coherencia**?

En l'editorial del **Rogle** numero 61, d'octubre de 2011, denunciavem el mateix tracte denigratori cap als valencians que, anys arrere, en 1997, el llavors princip havia fet en el discurs d'entrega dels premis **Princip d'Asturies**.

Si ya son pare, **Joan Carles I**, el batejà en un nom tan simbolic com el de **Felip**, de tan desagradable recòrt per estes terres, ¿no hem d'esperar que l'ara rei siga coherent en una tradicio dinastica que començà el primer **Felip de Borbo** en **Espanya** arrebatant els **Furs** als valencians? ¿Acas esta dinastia ha fet el mes minim gest d'acostament cap a **Valencia** i els valencians, mes alla d'aquells als que obliga la mes estricta diplomacia?

Si en la seua indiferencia cap als valencians la **Casa Real** no ha donat mostres sino de la coherencia mes absoluta, ¿podem dir lo mateix dels partits polítics?

En les ultimes eleccions un partit ha destacat sobre els demes, **Podemos**, que clama una i una altra volta contra el sistema i contra la casta dominant. No obstant, manté la millor de les relacions en el catalanisme, una ideologia que se pot catalogar perfectament de fascista i imperialista, promoguda i al servici de la burgesia catalana. ¿Coherencia?

¿I qué dir d'un altre partit, **VOX**, que en Valencia fea els seus fullets de propaganda en valencià, en **Normes d'El Puig**, quan el seu lider mes mediatic, **Vidal-Quadras**, s'ha changlat publicament en televisio dels qui defenen l'identitat de la llengua valenciana? ¿A on està la coherencia?

Si podem definir com a **valencianista** ad aquella persona o grup que defen prioritariamente els interessos dels valencians, ¿es coherent que se diguen valencianistes partits que comencen per despreciar el maxim simbol de l'identitat valenciana, com es la llengua? ¿O que se passen la vida criticant el maltracte que rebem des de **Madrid** mentres condescendixen, quan no colaboren, en les agressions

que permanentment rebem des de **Barcelona**? Estem parlant dels futurs integrants del tripartit **PSOE-EU-Compromis** que, si no canvien molt les coses, ocuparà d'aci un any el **Palau de la Generalitat**.

¿I qué dir del valencianisme del **PP**? Un partit que ha "defes" els interessos dels valencians destruint el nostre sistema financer o desviant els diners de tots per a finançar el partit o les bojaques de particulars, i donant continues mostres de servilisme cap als seus caps de Madrid. Un partit que ha governat en majoria absoluta durant anys, clamant contra el catalanisme, i que no ha mogut un dit per a canviar la situacio, sino tot lo contrari. Entre unes atres coses ha creat la **AVL** i, mes encara, quan ya havia manifestat clarament la seua trayectoria antivalenciana, l'ha posada en el **Estatut d'Autonomia** per a blindar-la. Ha controlat absolutament **RTVV** i, no es ya que no fera res per a donar veu al valencianisme cultural, per minima que fora, per a que la societat coneguera l'existencia d'una alternativa, sino que continuà, fins que tancà l'ent, la censura absoluta cap ad este moviment que havia iniciat el **PSOE**. ¿Coherencia?

¿Cóm pot ningu ad estes altures defendre eixe suposat "valencianisme" del **PP**? ¿Cóm pot estar ningu preocupat de que vinga el "tripartit", si mes mal que nos han fet els governs del **PP** no pot fer-nos-en ningu? Per lo manco, si governa el catalanisme mes radical, el poble deixarà de viure enganyat i podra, si vol, reaccionar.

Han de ser persones vingudes de fora els que nos donen lliçons de coherencia. Els ultims dies han segut noticia les declaracions del director del **Palau de les Arts** de Valencia, **Zubin Mehta** (El País, 18/06/14), queixant-se de la ridicula finançacio que rep per part del **Ministeri** el coliseu valencià comparat en les subvencions que reben el **Teatre Real de Madrid** o el **Liceu de Barcelona**. (Per cada euro que arriba a Valencia, a Barcelona, per exemple, n'arriben 22). El director exclamava "Si nosotros tuviésemos el dinero que Madrid le da al Liceo seríamos muy felices. No sé por qué Madrid odia Valencia" i, en absoluta coherencia, afegia "Tal vez Valencia debería hacer un movimiento independentista".

Sense arribar tan llunt, en el **Rogle** tambe pensem que l'unica manera d'evitar este expoli, esta destruccio sistemática del nostre poble, es recolzant iniciatives culturals i socials i partits polítics d'estructura valenciana, que defenguen els nostres interessos i el referent dels quals siga unicament el **Poble Valencià**.

LA CITA

Per la seua obra se coneix a l'artesa.

Jean de la Fontaine

SUMARI

- 1
- EDITORIAL: **COHERENCIA**
- 2
- LLISTAT: **ACTIVITATS CULTURALS**
- SEMBLANÇA: **EN HOMENAJE A ANFOS RAMON I GARCÍA**
- 3
- FRUITES, VERDURES I HORTALICES (LXXXVII): **PARLEM DEL FORMENT O BLAT**
- RESENYA BIBLIOGRAFICA: **ANFÓS RAMON I GARCÍA. MEMÒRIA INÈDITA**
- CRONICA: **II SOPAR DE GERMANOR**
- 4
- PASSATEMPS
- RONDALLA: **ELS DONYETS MALFAENERS**

ACLARIMENT

Esta publicacio està redactada en les Normes d'El Puig. Encara que es una obra colectiva, l'encarregat de la redaccio final de cada articul te llibertat per a fer-ho en la normativa d'accentuacio de la seua preferencia. Este tema es motiu de debat, pero no de divisio, entre nosatres.

AVIS

Ya van quatre voltes seguides que la loteria nos ha eixit a tornar. ¡Anem a pel recort! Tornem a jugar al sorteig del proxim **2 d'agost de 2014** al numero

54806

Poden demanar participacions (3 €) cridant al telefon de la capçalera d'esta pagina. Pero que l'atencio a la loteria no li faça oblidar lo mes important: fer fotocopies d'est exemplar per a repartir entre amics i coneguts. Que els diners van i venen, pero la cultura permaneix (modestia a banda).

ACTIVITATS CULTURALS JULIOL-AGOST DE 2014

Trobarà més informació dirigint-se a les respectives associacions:

Aellva (Assoc. d'Escriptors en Llengua Valenciana)
C/ Alt, 64. 46003 Valencia C.
www.aellva.org

El Piló (Associació Cultural El Piló)
C/ Dr. Moliner, 10-B. 46100 Burjassot
ELPILO@telefonica.net
Tel: 963 63 42 75

RACV (Real Academia de Cultura Valenciana)
C/Avellanés 26. 46003 Valencia C.
Tel 963 91 69 65 Fax: 963 91 56 94
www.racv.es

6 Juliol (dumenge) 14:00 h. Restaurant "Tutempo". Valencia C.

DINAR DE MIG ANY i concurs de microrrelats d'humor.

+Info: **Aellva**

14 Juliol (dilluns) 19:30 h. Seu de l'Aellva.

LLECTURA en homenage a **Anfos Ramon**

+Info: **Aellva**

Del **15 al 17 Juliol**. Ajuntament d'Ares del Maestrat.

XVI SEMINARI D'ART PREHISTORIC. "Novedades en el conocimiento del Arte Prehistórico durante el Curso Académico 2013-2014"

Nomes ponents i becaris.

+Info: **RACV**

Convocat el:

XXXIV CONCURS NACIONAL DE PINTURA "EL PILÓ"

Les obres deuren entregar-se entre el 1 i el 22 de setembre.

+Info: **El Piló** i tel: 627 282 975

CONTACTA EN NOSATRES

Apartat de Correu 527
46002 Valencia ciutat

Telefon: 617 030 370

rogleconstantillombart@gmail.com

Rogle en Internet

Tots els eixemplars editats fins ara estan, en pdf, en:

www.rogleconstantillombart.com
i www.pjvalencianista.org

COLABORA EN EL ROGLE

Donar difusió ad esta publicació es la millor forma de col·laborar en nosatres. També pots fer-te **soci** (36 € a l'any) o **col·laborador** (12 € a l'any), i t'enviaré a casa tots els números que es publiquen durant l'any.

Si tens voluntat de fer alguna puntual aportació econòmica, també te quedariem molt agraïts. El nostre número de conte, en **Caixa Ontinyent**, es:

2045 6014 65 3000195833

SEMBLANÇA

En homenage a Anfos Ramon i García

J.M.M.

Anfos Ramon i García naix en la ciutat de **Valencia**, en el popular barri de **Russafa**, el 28 de març de 1924 en el si d'una família humil, sent el segon de sis germans. Deprengeu les primers lletres en el coleje **D. Juan de Dios Montañés**, per a seguir dos anys en les **Escoles Pies**, lo que li possibilità una certa instrucció; encara que ben pronte, als 12 anys, es posà a treballar en un taller de màquines de cosir. Durant la guerra treballà en un taller confederal i, acabada esta, en una fàbrica de carrosseries per a camions. Aficionat ja en esta època a la llectura, especialment de lliteratura d'aventures i adaptacions dels clàssics, encara trobava temps per a seguir estudiant, ara en la **Escola d'Artesans** mentres entrava a treballar en la torroneria **J. Galiana**, a on permanexeria 23 anys. D'allí passaria com a comptable a l'empresa **Burben S.A.** a on acabaria la seua vida laboral. També col·laborà puntualment en el diari -de vida efimera- **Al Día**, dirigit per **Martí Domínguez**, que publicava ademes el semanari **Valencia Fruits**.

Serà durant el servici militar (1945) quan se li despertà la passió per escriure, que materialisaria parodiand vivències en poemes que podien ser cantats al compas de musiques populars. Incorporat de nou a la vida civil, compatibilisaria el treball en els estudis de contabilitat

i en un descobriment del valencià escrit a través de son tio, lo que el motivaria a estudiar-lo en la **Gramatica del Pare Fullana**, i, mes avant, en totes les que s'editaren i foren llibres de text dels **Cursos de Lo Rat Penat**, fins a l'edició de la **Gramatica de la Llengua Valenciana** que seguia les directrius ortogràfiques conegudes com a **Normes d'El Puig**. L'estudi l'acompanyà de la llectura voaç de poesia tant castellana com valenciana i inclús catalana (**Espru**), sent admirador en especial de l'obra de **Damaso Alonso**, i també del poeta i gran valencianiste **Josep Mª Bayarri**.

Casat en **Rosa**, l'amor de sa vida, del matrimoni naixqueren quatre fills, dos chiques i dos chics, encara que la major moriria al poc de naixer.

De formació autodidacta, com hem dit trencà ma escrivint els seus primers poemes quan realisava el servici militar, i es obvi que la seua afició a la llectura influiria en esta, primer afició i mes tart "ofici". En les antologies, alguns l'han classificat dins de la gene-

racio neorrealista, i concretament en el grup de poetes "angoixats".

La poesia d'Anfos abarca diferents estils i temàtiques, podent dir que es el trobador de la **fe**, de la **patria** i del **amor**; no debades, atenen-se ad esta trilogia jocfloralasca, guanyà multitud de certaments poetics -molts jocs florals- en diferents localitats valencianes (la primera **Flor Natural** l'obtingue en **Algemesi** en 1957) i no valencianes (es el cas del premi obtes en les festes de la verema de **Xereç** en 1972). Resulta especialment significatiu el numerós palmares de premis conseguits en els **Jocs Florals de la Ciutat i Regne de Valencia** que organisa **Lo Rat Penat**, certamen del qual, i per a evitar l'acaparament de tanta distinció, acabaria sent, a instancies de la **Junta de Govern** d'esta entitat, el seu president durant un llarc periodo, especialment en una època de difícil relació en moltes institucions oficials degut al posicionament autoctoniste de **Lo Rat Penat**, i també, clar, d'Anfos, quan es posava en qüestió la nostra llengua, cultura i senyes identitaries.

Pero Anfos Ramon ha segut també el poeta de les falles; la seua poesia festiva, satírica i humorística es va vore reconeguda en moltes ocasions en el "**Premi Bernat i Baldo**

ANFOS RAMON EN ALGUNS DELS PREMIS "BERNAT I BALDOVI" QUE OBTINGUE EN LA FALLA EL CAMPOT DE L'ALBUFERA

dovi", màxim guardo del **Concurs de Llibres de Falla** que també organisa la centenaria entitat ratpenatista, i eren moltes les falles que requerien els seus servicis, sabent que obtindrien "palet" -açò es, premi-segur.

Innumerables reconeiximents premien la seua labor lliteraria, entre els que destaca el **Premi Nacional de**

Lliteratura en Llengua Valenciana otorgat per la **Aellva** en 2002.

Anfos Ramon fon un home compromes en la seua terra, en la llengua i la cultura valencianes, i prova d'això es la seua obra llitearia casi tota escrita en valencià i la seua militancia cultural i política. Ell està darrere del seu donim **Ausias Russafa** en el que firmava la secció "**El Contrast**" de la revista **Som**, editada semanalment en el periodo 1978-1983 pel **Grup d'Accio Valencianista**, i en la que feya un repas mordaç a l'actualitat política i cultural del moment. Fon mantenedor de festes grans com les **Falles** de Valencia (1987 i 1992) o dels **Jocs Florals** (1995), glossador del **Dia de la Paraula Valenciana**, llector en la celebració eucarística presidida per **Joan Pau II** en 1982 en l'Albereda de Valencia, o corrector de la versió valenciana de la **Consitutució** espanyola de 1978, ademes de tindre innumerables responsabilitats en associacions culturals, religioses i festives.

(Continúa en la pagina 3)

Parlem del forment o blat

La planta pertany a la família de les **gramínees**, en espigues terminals compostes de quatre o més carreres de grans, el producte dels quals, després de la seua trituració, és la farina, de la que, a la vegada, es produïx el pa.

Baix el nom de forment, o blat, entren les espècies del gènere botànic **Triticum**, cadascuna de les quals comprenen diverses varietats que els genetistes van augmentant en unes atres noves. Es tracta de plantes anyals; el seu brot o canya és generalment sem, en fulles llínear-lanceolades, proveïdes de baina i lígula; l'inflorescència terminal és en forma d'espiga. Existix un gran número de varietats, encara que les més importants i bàsiques són les dels gèneros **Triticum** (forments blanets), i **Sativum** (els més comuns en el cultiu). Els hi ha de gra redonet, especials per a la fabricació d'almidons; rústics de baixa qualitat; durs per a sèmoles, etc.

El forment és un producte bàsic en l'alimentació humana. La seua **composició química** s'encontra dins dels valors següents: humitat, 8/17%; almidó, 63/71%; proteïnes, 8/15%; cel·lulosa, 2/2,5%; greix, 1,5/2%; sucres, 2/3%; matèries minerals 1,5/2%; conté ademés uns atres elements químics i vitamines com el calci, el fòsfor, la tiamina, la riboflavina, etc. Generalment del forment s'obté entre el 70 i el 72% de farina blanca.

El seu cultiu és extensíssim i comprén des de les regions més meridionals del **Globo** fins al **Círcul Polar Àrtic**, i des del mateix nivell de la mar fins a altures superiors als 3.000 metres. La major productora del món és, sense lloc a dubte, **Rússia**, seguida dels **Estats Units** i de **Xina**, per este orde. El cultiu és antiquíssim, anterior al 3.000 a.C. En **Espanya** se'n produïx per tot arreu, especialment de la varietat **Candeal**, que fa una farina blanca que dona un darrer producte, el pa, d'una alta qualitat. Precisament ad este últim producte se li trau un rendiment tan ample i important que necessitariem un article complet per ad ell. En tot cas, tots ho coneixem per experiència pròpia. Podem assegurar, sense por a errar, que és un dels productes de primera necessitat en qualsevol part del món; més encara per a tots aquells sers humans d'estadis econòmics maltractats i, lamentablement, sense massa possibilitats de canvi.

RESENYA BIBLIOGRAFICA J.M.M.

Ramon i García, Anfós

(Coord.: Bernardo Bernardo i José Manuel Romeu)

Anfós Ramon i García. Memòria inèdita

Ed. Aula de Cultura Tradicional Valenciana "Enric Martí", UPV, 2008 (185 pàgines, profusament il·lustrat)

El llibre que resenyem es una **autobiografia** que el propi **Anfós** completà en un moment en el que les seues facultats seguien sent admirables. Els recòrts es fan precisos, els detalls humanisen l'obra i la fan agradable i de fàcil llectura. En un orde casi cronològic, Anfós relata, en primera persona, des dels acontenyiments mes personals fins a les distincions a les que la seua obra literària i la seua participació activa en la societat el feren acreedor fins a conformar un gran palmares. La seua llectura es imprescindible per a conèixer a l'home i al poeta, i per a conèixer també la **València** que va viure.

No podriem recomanar una obra concreta de la seua producció poètica sense incorrer en un acte de subjectivitat i d'injustícia cap al restant del seu llegat. Volem, no obstant, fer referència a la publicació **Cresol Literari**, número 7, que recopila les ponències de les Jornades que la **Aellva** li dedicà en 2004; treball fonamental per a completar el coneixement d'este poeta extraordinari, aixina com la **Antologia poètica**, editada per **L'Oronella** en 2007. Citem a continuació un llistat d'obres editades; en el que no consta la poesia festiva i fallera ya que s'arregla en un altre format i seria mereixedora d'un altre gran capítol que excedix el proposit d'est espai.

- **A tres carrers**. "Premi València" de Lliteratura de la Diputació de València, 1963.
- **Sembrarem la veritat**. Premi "Xavier Casp" 1975, Ajuntament de Carlet.
- **Des de la veu del silenci**. Premi "Ciutat de Castelló", 1977.
- **Exigire la font i el testimoni**. Premi "Falla Pintor Andreu" d'Alzira, 1981.
- **I les notes de vidre a la paraula**. "Premi Primavera" de l'Associació Cultural i d'Investigació "El Pal·leter" de Catarroja, 1982,
- **Si el vent estrena paraules**, en 1984.
- **La meua historia exigida**. 1990.
- **L'espill transparent**. 1993.
- **De la nit i les mentires**. Aellva-ABV, 1993.
- **Ofici de paraules**. Lo Rat Penat, 1995.
- **La clau del llavi obert**. "Premi València" de Poesia, "Roic de Corella" 1997, Ajuntament de València.
- **Rapsodia en carn per dins**. Premi "Benvingut Oliver" 1997, Ajuntament de Catarroja.

SEMBLANÇA

En homenage...

(Ve de la pagina 2)

Anfos ha segut una persona compromesa i coherent en les seues creencies religioses, en la seua família i en València i tot lo valencià. Un mestre del que deprendre, un home del que prendre eixemple i un poeta en el que recrear-se llegint les seues inspirades composicions. Un valencià que ha passat per esta vida llegant una gran obra que segur no deixarà indiferent a qui s'acoste a conèixer-lo i descobrir-lo.

El **Rogle** tingue l'honor de contar en una laboració d'Anfos en l'Extra dedicat a **Ausias March**. Una poesia inèdita que recreava l'estil del classic valencià.

¡Anfos, sempre seras eixemple i gojaras de l'admiració dels qui volem ser valencianistes!

CRONICA

II Sopar de germanor

En el **Rogle** 92, del mes de maig, donavem notícia del sopar de germanor que el dia 25 d'abril tingue lloc en la seu de **El Piló**. En aquella velada els assistents completaren una enquesta sobre la situació actual del valencianisme i en acabant s'acordà fer un segon sopar. Este tingue lloc el passat 20 de juny, en el mateix lloc i a convocatòria també de **El Piló** i del **Rogle Constanti Llombart**. En ell se debati el resultat de l'enquesta i se continuà raonant sobre les possibles vies de futur per al moviment.

En el debat, que transcorrege en completa cordialitat, se manifestà la forta concordància en la major part dels punts tractats, pero també algunes discrepàncies, entre les que destaca la relació entre cultura i política, que alguns dels assistents volen completament separades mentre uns atres les consideren inevitablement unides.

Enumerem a continuació les tres conclusions mes definides a les que s'arribà:

1. Presentar a la **RACV** el resultat de l'enquesta, sobretot perquè en ella s'arregla l'opinió dels assistents sobre el conflicte accentuiste i les possibles solucions.

2. Buscar la fórmula per a crear un ent que coordine les activitats de les associacions, pero també que marque objectius i estratègies.

3. Convocar una tercera reunió, ara ya conformada per representants designats per les diferents associacions, per a que debatixquen el modo de crear eixe ent.

Resol l'acrostic del costat a partir de les definicions.

1. Força o poder hipotetic al que algunes persones atribueixen la predestinacio de tot allo que succeix en la vida.
2. Conjunt de tres vocals que formen una sola silaba.
3. Comentaris o noticies, falses o verdaderes, que corren entre la gent; murmuracions sobre algu.
4. Sabre molt corbat que era utilitat per alguns guerrers orientals, especialment turcs i perses.
5. Vent fret de tramontana, el qual pot variar entre el nord i el noroest, depenent de l'ubicacio geografica de la regio en que bufa.
6. Conjunt de les entranyes d'un animal format principalment pel cor, el fege i el lleu.
7. Molestar, contrariar, provocar ira.
8. Soport de fusta en tres peus que utilisa el pintor per a sostindre el quadro que està pintant.
9. Bovo, fava, curt d'enteniment, sense trellat.

La solucio a peu de pagina.

PARAULES VERTICALS

1. Posar alguna cosa en un raco o lloc apartat. Perseguir a una persona o animal fins a un lloc d'a on no pot fugir.
2. Segar i arreplegar l'herba o mates de cereals o lleguminoses per a donar de menjar als animals que pasturen.

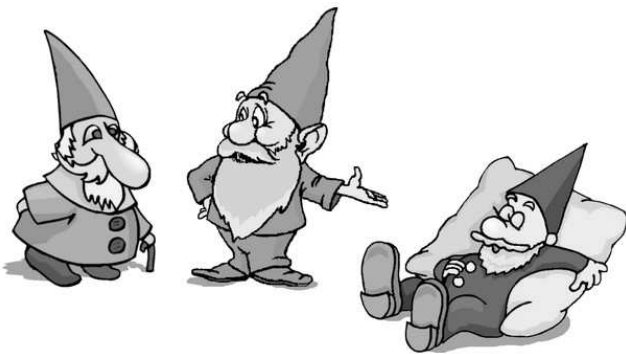
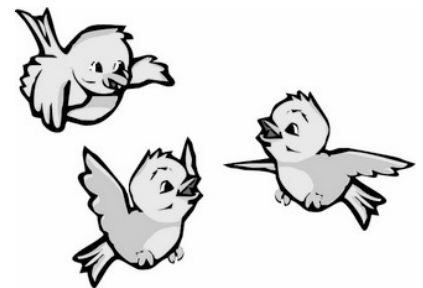
		1.		2.			
1.	-	-	I				
2.	-	-	-	I	-	-	-
3.	-	-	E	-	-	-	-
4.	-	-	M	-	-	-	-
5.	-	-	-	-	C	-	-
6.	-	-	R	-	-	-	-
7.	-	-	U	-	-	-	-
8.	-	-	V	-	-	-	-
9.	-	A	-	-	-	-	-

RONDALLA

Els donyets malfaeners

Se conta que una volta hi havia uns **donyets** que vivien en un bosc molt bonico. La seua **llar** podia haver segut **primorosa** si s'hagueren ocupat de netejar-la. Pero com eren tan ganduls la **brutea** la fea impossible d'habitar. Un dia se'ls aparegue la Reina de les Fades i els digue: "Vaig a enviar-vos a la bruixa **Reguinyosa** per a que s'ocupe de la vostra **llar**. Segurament

no vos resultara gens simpatica". I arribà la bruixa **Reguinyosa** montada en la seua granera. Portava sis parells d'ulleres per a vore millor les **volves** de pols i començà a granerades en tots ells. Els **donyets**, avorrits d'haver de netejar, foren a parlar en un amic mac per a que els transformara en pardalets. I aixina, batent les ales, se n'anaren molt llunt.

A partir d'exie moment passaren fam i fret a merce dels elements i sense llar a on poder **acovilar-se**; en llastima i pesar recordaven la seua acollidora **morada** del bosc. Ben castigats estaven per la seua **galbana, errant** sempre per

l'espai. Jamai tornaren a fruit de la seua llar del bosc, que fon habitada per uns atres **donyets** mes obedients i treballadors.

Adaptacio i traduccio a la llengua valenciana d'una rondalla treta de www.miltalleres.com

GLOSSARI (paraula/ sinonims: definicio)	Donyet/ gnom/ geni: Personage fantastic que viu en el bosc.	Primoros/ precios/ maravellos/ pulcre: Fet en primor o delicadea.
Acovilar-se de acovilar/ protegir/ amparar/ refugiar: Arracerar-se o refugiar-se en una lladriguera, cau o amagatall generalment els animals	Errant de errar/ vagar: Anar d'un lloc a un atre sense direccio ni desti fixat	Reguinyosa/ renegona/ marmoladora: Que renega o reguinya a sovint i per tot.
Brutea/ bruticia/ porqueria/ fem: Condicio de brut. Acumulacio de porqueria. Cosa bruta o cantitat de coses que estan brutes	Galbana/ perea/ ganduleria/ gossera/ ociositat/ fluixea: Falta de ganes de treballar o de fer alguna cosa.	Volva/ particula: Cos molt llauger que es transportat en suspensio per l'aire o per un liquid
	Morada/ casa/ llar/ vivenda: Edifici o lloc a on algu te el seu habitat.	

Solucio: Verticals: 1. ARRACONAR 2. FERRAJAR 1. FAT 2. TRIFTONC 3. CHAFARDEIG 4. SIMITARRA 5. CERÇ 6. CORADELLA 7. ENJUAR 8. CAVALLET 9. TARAROT

I RECORDA...La nostra primera paraula es **arraconar**. L'accio i efecte d'arraconar es un **arraconament**. Es **arraconador** qui arracona. Eix.: *Tots els llibres que estan arraconats en aquella habitacio son per a posar-los en les estanteries.* La nostra segona paraula es **ferrajar**. Se diu **ferraja** a les herbes o mates que s'arrepleguen com a aliment per als animals. Un **ferrajador** es la persona que s'encarrega d'arreplegar la ferraja. Eix. *El maser està segant la ferraja per a les ovelles.*